

Żądania strony skarżącej

- orzeczenie, że rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 nie stosuje się lub stwierdzenie nieważności decyzji 2007/0445 w części, w jakiej dotyczą one skarżącego
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi po pierwsze, że rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu ⁽¹⁾ nie stosuje się do skarżącego, ponieważ między nim a wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa nie istnieje żaden związek.

Po drugie skarżący twierdzi, że rozporządzenie nr 2580/2001 nie stosuje się do niego, ponieważ nie dokonuje on ani nie zamierza dokonać przestępstw o charakterze terrorystycznym, nie uczestniczy w nich ani ich nie ułatwia.

Wreszcie skarżący twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę proporcjonalności, oraz jest niewystarczająco uzasadniona.

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 70.

Skarga wniesiona w dniu 14 września 2007 r. — Hamdi przeciwko Radzie

(Sprawa T-363/07)

(2007/C 269/120)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Ahmed Hamdi (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: J. Pauw, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- orzeczenie, że rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 nie stosuje się lub stwierdzenie nieważności decyzji 2007/0445 w części, w jakiej dotyczą one skarżącego
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi po pierwsze, że rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu ⁽¹⁾ nie stosuje się do skarżącego, ponieważ między nim a wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa nie istnieje żaden związek.

Po drugie skarżący twierdzi, że rozporządzenie nr 2580/2001 nie stosuje się do niego, ponieważ nie dokonuje on ani nie zamierza dokonać przestępstw o charakterze terrorystycznym, nie uczestniczy w nich ani ich nie ułatwia.

Wreszcie skarżący twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę proporcjonalności, jest niewystarczająco uzasadniona oraz narusza prawa podstawowe, w szczególności prawo do spokojnego korzystania z mienia i prawo do poszanowania życia prywatnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 70.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2007 r. — Łotwa przeciwko Komisji

(Sprawa T-369/07)

(2007/C 269/121)

Język postępowania: łotewski

Strony

Strona skarżąca: Republika Łotewska (przedstawiciele: E. Balode-Buraka, K. Bārdiņa)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007)3409 z dnia 13 lipca 2007 r. dotyczącej zmiany krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych notyfikowanej przez Łotwę na podstawie art. 3 decyzji Komisji C (2006)5612 z dnia 29 listopada 2006 r. (wersja ostateczna) dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Łotwę zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania i
- rozpatrzenie skargi w trybie przyspieszonym.